

Treballant a casa

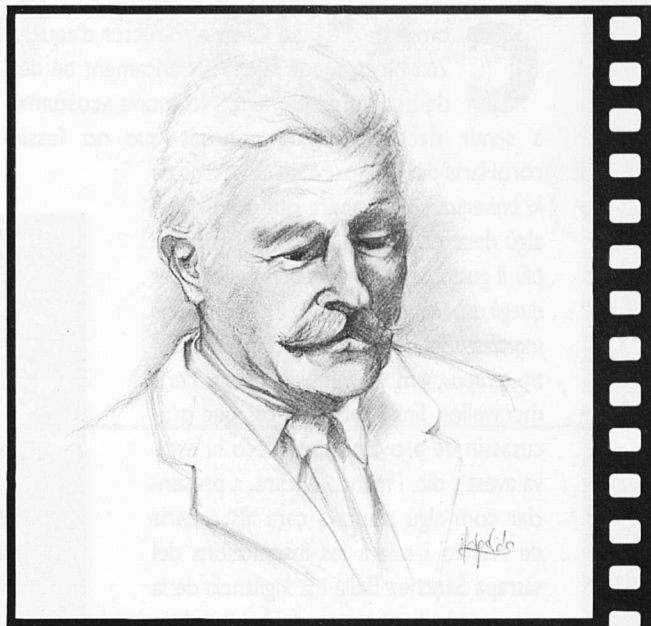
Elena Ortega

L'estada del novel·lista William Faulkner a Hollywood va donar origen a un bon grapat d'anècdotes. Entre aquestes, les més famoses es refereixen a la seva mania d'escriure a casa. El 1932 va obtenir un contracte a Hollywood per adaptar una de les seves novel·les per la pantalla. El seu amic, el director Howard Hawks, va convèncer els directius de la MGM perquè Faulkner treballàs temporalment a casa seva d'Oxford, mentre arreglava els negocis de son pare que acabava de morir. Quan l'any següent la MGM va reclamar la presència a Hollywood de l'escriptor, el qual seguia tranquil·lament a casa seva de Mississippi, els va donar llargues pretextant que la seva dona tendria un fill el mes següent. La MGM el va treure defora adduint que aquell mètode de treball no anava amb ells.

Alguns anys més tard, el 1940, va ser contractat per la Warner Brothers per treballar als guions de *The Big Sleep* i *To Have and Have not*. Perquè se sentís còmode, la productora li va facilitar un magnífic despatx amb dues atractives secretàries. Com de costum, Faulkner va manifestar que s'estimava més fer feina a casa, a la qual cosa Jack Warner va contestar que no hi havia inconvenient, que podia anar i venir a gust seu. Quan algunes setmanes més tard va sorgir una qüestió urgent relacionada amb el guió, Jack Warner va enviar a cridar Faulkner: «Vostè sap que fa feina a casa...», li va advertir el seu ajudant. «Per descomptat», va dir Warner, «truqui'l a casa». «És una llarga distància», es va atrevir a dir mentre sol·licitava a l'operadora conferència amb Oxford, Mississippi. Warner no se'n podia avenir, del que sentia, quan li varen passar l'auricular va cridar: «Sr. Faulkner ¿com m'ha pogut fer això? ¿Com ha pogut abandonar la ciutat sense advertir-m'ho? Vostè va dir que seria treballant a casa...!» Faulkner va replicar tranquil·lament: «I ho estic fent, ca meva és a Oxford, Mississippi...»

Faulkner va treballar en diverses ocasions pels grans estudis de Hollywood, durant la dècada dels trenta i començaments dels quaranta. Ja des del seu primer viatge, l'any 1932, va comptar amb el suport del director Howard Hawks, qui sovint va intercedir per ell, alliberant-lo de treballs enutjosos i enduent-se'l pels seus projectes. Faulkner i Hawks treballaven bé junts. El director no acostumava a respectar el guió, li agradava improvisar durant el rodatge i se-

sentia còmode amb Faulkner reescriuint les escenes. A més de compartir la seva afició a la beguda i a la caça, tots dos eren aviadors i havien perdut els seus germans petits en accidents aeris. Faulkner ajudava econòmicament la viuda i el fill del seu germà, mantenia sa mare, un germà inepte, la seva dona i els seus fills, la seva pròpia dona i fills, a més de fer front als deutes de son pare. El treball de Faulkner, com a guionista, poques vegades va arribar a la pantalla. Molts dels guions en què hi va col·laborar no varen arribar a filmar-se mai, i la seva autoria a pel·lícules més o manco famoses, a penes es va conèixer.

WILLIAM FAULKNER

«Tenc 60 centaus a la butxaca, i això és tot el que tenc» escrivia l'any 1941 a la seva editorial, Randon House. Desesperat, se'n va anar a Hollywood disposat a acceptar qualsevol oferta que superàs els 100 \$ per setmana, almanco fins a sortir del clot. Warner Brothers n'hi va oferir 300 a la setmana. Però el seu agent, un jove inexpert, el va comprometre de tal manera que Faulkner, que havia de firmar per 13 setmanes, ho va fer per set anys. Jack Warner es vantava d'haver aconseguit per tant de temps, i a preu de saldo, el millor novel·lista nord-americà.

L'any 1945, el futur Premi Nobel de Literatura va escriure a Jack Warner per persuadir-lo que el dispensàs del contracte. En aquella carta, Faulkner insistia que era incapaç de seguir amb aquella feina, que amb 47 anys ja no podia permetre's perdre més el temps i que havia de continuar amb la seva feina de novel·lista. Jack Warner va traslladar la carta al departament legal de l'Estudi, i Faulkner va obtenir el següent advertiment com a resposta: no únicament s'hauria de sotmetre als termes del contracte, sinó que a més a més tot el que estàs escrivint en aquell moment es consideraria propietat de la Warner; la seva darrera novel·la per exemple. Afortunadament, l'editorial Randon va prendre mesures i va amenaçar seriosament la Warner si posseguia amb aquella política. Tot i que no es va reconèixer oficialment, el contracte que subjectava Faulkner amb la Warner va quedar suspès indefinidament.